

2025-06-27

Mark- och miljödomstolen i Nacka

Box 69

131 07 Nacka

Komplettering i mål M 3600-25 angående Länsstyrelsen i Uppsala läns beslut, Diarienummer 8941-2024, gällande föreläggande enligt miljöbalken, till skydd för cinnoberbagge, vid genomförande av detaljplan för Hammarparken, PBN2015-001418, Uppsala kommun

Som juridiskt ombud för föreningen Rädda Eriksbergs skogar (nedan kallad föreningen) har jag överklagat rubricerat beslut. Överklagandet kompletteras härmed.

Föreningens yrkande om att domstolens ska upphäva Länsstyrelsens beslut och återvisar ärendet för vidare prövning kvarstår.

Länsstyrelsen har prövat ärendet under s k 12:6-samråd enligt miljöbalken och förelagt Uppsala kommun om vissa försiktighetsmått avseende skydd av cinnoberbagge i aktuellt område. Beslutet är dock både formellt och materiellt felaktigt. Beslutet grundar sig på undermåligt beslutsunderlag och Länsstyrelsen har även tolkat artskyddsförordningen på felaktigt sätt. Frågan borde vidare ha prövats efter ansökan om artskyddsdispens och inte enligt bestämmelserna i 12 kap 6 § miljöbalken.

Utveckling av talan

Föreningen har följande huvudsakliga grunder för sitt yrkande:

- *Föreslagna och beslutade försiktighetsåtgärder befriar inte från skyldigheten att söka artskyddsdispens enligt 14 § artskyddsförordningen (AF) för som negativt påverkar den starkt skyddade och starkt hotade cinnoberbaggen.*
- *Kontinuerlig ekologisk funktion för cinnoberbaggen kan inte garanteras och bevarandestatus riskerar att försämrans i och med det överklagade beslutet.*

- *De försiktighetsåtgärder och förstärkningsåtgärder som anges i beslutet är utformade på grundval av förenklade teoretiska modeller som måste utvärderas innan de kan användas som grund för godkännande av avverkning av träd i cinnoberbaggehabitat.*
- *Hammarparken är en viktig spridningskorridor för cinnoberbagge som är sårbar p g a sin ringa storlek (tillhör de 10% viktigaste områdena). Detta innebär att ingen minskning av dess nuvarande yta kan accepteras och kompensation för denna funktion kan inte åstadkommas på annan plats.*
- *12:6-samrådet gäller enbart arten cinnoberbagge, men detaljplanen för Hammarparken möjliggör en omfattande exploatering i ett område som hyser många andra skyddsvärda, fridlysta och rödlistade arter, av vilka föreningen särskilt vill framhålla groddjuren och fladdermössen.*

Krav på artskyddsdispens samt krav på beslutsunderlag

Föreslagna och beslutade försiktighetsåtgärder befriar inte från skyldigheten att söka artskyddsdispens enligt 14 § artskyddsförordningen (AF) för som negativt påverkar den starkt skyddade och starkt hotade cinnoberbaggen.

Det är enligt 4a § p 2 artskyddsförordningen (AF) förbjudet att utan dispens enligt 14 § AF avsiktligt störa fridlysta arter som betecknats med N i bilagan - cinnoberbaggen är en sådan art. Störning är särskilt allvarlig under djurens parnings-, uppfödnings-, övervintrings- och flyttperioder. Det är även enligt 4a § p 4 AF förbjudet att utan dispens skada eller förstöra djurens fortplantningsområden eller viloplatser.

Bestämmelserna om fridlysning och dispens i 4a och 14 §§ AF innebär en ren implementering av artiklarna 12, 13 och 16 i art- och habitatdirektivet. Ett myndighetsbeslut får inte försämra en skyddad arts bevarandestatus eller möjlighet att nå gynnsam bevarandestatus på någon nivå. I art- och habitatdirektivet artikel 1 (i) anges en arts bevarandestatus som summan av de faktorer som påverkar den berörda arten och som på lång sikt kan påverka den naturliga utbredningen och mängden hos dess populationer inom det territorium som anges i artikel 2. Möjligheterna att medge undantag är begränsade eftersom en dispens inte får innebära att syftet med artskyddet som beskrivs i habitatdirektivets artikel 2 äventyras.

Tolkningen av naturvårdsdirektivens krav görs ytterst genom EU-domstolens praxis. Domstolen har i sina avgöranden C-10/96, C-6/04 samt C-60/05 tydligt slagit fast att de villkor för undantag som anges i artikel 16 ska tolkas restriktivt. Att nationella genomförandeåtgärder ska garantera tillämpningen av direktivet i dess helhet utan att selektivt tillämpa bestämmelserna framgår av avgörande i mål C-118/94. Av dessa domar följer att möjligheten för en svensk myndighet att meddela beslut som frångår

artskyddet är begränsad och bör tillämpas restriktivt. Myndigheterna ska särskilt bevaka att gynnsam bevarandestatus bibehålls eller återställs för skyddade arter och dess livsmiljöer.

Ska avsteg ske från det strikta artskyddet har myndigheten ett ansvar för att detta beslut fattas på grundval av relevanta och vetenskapliga grunder (se ex EU-domstolens domar i målen C- 118/94, C-60/05, C-342/05, C-441/17 och C-674/17). Ett undantag är enbart berättigat om det objektivt kan styrkas att det inte finns någon annan tillfredsställande lösning. Av EU-domarna följer vidare att det ankommer på en prövningsmyndighet/domstol att pröva huruvida tillräckliga skyddsåtgärder planeras och kommer att vidtas som tar i beaktande behovet att bevara de berörda arterna och huruvida åtgärderna planerats och kommer att utföras på ett sätt som inte åsidosätter förbuden i artikel 12.1 a–c i art- och habitatmiljödirektivet. I mål C 674/17 uttalar domstolen att:

” Det ska i sammanhanget även understrykas att det följer av försiktighetsprincipen i artikel 191.2 FEUF att om en bedömning av de mest tillförlitliga och tillgängliga vetenskapliga uppgifterna fortfarande ger utrymme för en viss osäkerhet om huruvida ett sådant undantag försvårar upprätthållandet eller återställandet hos bestånden av en utrotningshotad art, får medlemsstaten inte bevilja eller tillämpa undantaget.”

För att möjliggöra en bedömning krävs således ett fullgott beslutsunderlag där det tydlig framgår hur fridlysta arter och deras fortplantnings/reproduktionsområden och viloplatsen kan komma att påverkas och huruvida föreslagna skyddsåtgärder är tillräckliga för att åtgärden inte ska medföra krav på artskyddsdispens. Sådant underlag saknas.

EU-domstolen har slagit fast att förbuden i art- och habitatdirektivet inte förutsätter att en viss åtgärd riskerar att påverka den berörda artens bevarandestatus negativt, d v s förbuden aktualiseras även på individnivå (se bl a de förenade mål C-473-19 och C-474/19). Avseende det sammanhang i vilket artikel 12 i livsmiljödirektivet ingår konstaterade EU-domstolen i samma mål att prövningen av vilken påverkan en åtgärd har på den berörda djurartens bevarandestatus är relevant först vid tillämpningen av de undantag som får göras med stöd av artikel 16. Att låta påverkan på bevarandestatusen vara avgörande för om förbuden i artikel 12 i livsmiljödirektivet ska tillämpas skulle enligt EU-domstolen kunna leda till ett kringgående av den prövning som ska ske enligt artikel 16. Det skulle innebära att de dispenser och stränga villkor som är kopplade till besluten om undantag från förbuden i artikel 12 berövas sin ändamålsenliga verkan. Förbuden i art- och habitatdirektivet gäller alltså även för de arter för vilka gynnsam bevarandestatus uppnåtts. Frågan om försiktighetsmått kan således enbart få betydelse vid en prövning av artskyddsdispens och avgör inte huruvida förbuden i 4 a § artskyddsförordningen är aktuella eller inte.

Enligt EU-domstolens numera fasta praxis anses de processuella bestämmelserna om prövning av förbud och prövning av undantag från förbud fylla en avgörande funktion för att naturvårdsdirektivens materiella skyddsbestämmelser ska få sin ändamålsenliga verkan och således, i förlängningen, för att direktivens syften ska

kunna uppnås. Därför har EU-domstolen i sina tolkningar gett uttryck för en extensiv tolkning.

Cinnoberbaggens skydd och utbredning

Bevarandestatus hos arter i art- och habitatdirektivet definieras som summan av de faktorer som påverkar den berörda arten och som på lång sikt kan påverka den naturliga utbredningen och mängden hos dess populationer inom EU:s territorium. En arts bevarandestatus anses gynnsam när

- uppgifter om den berörda artens populationsutveckling visar att arten på lång sikt kommer att förbli en livskraftig del av sin livsmiljö, och
- artens naturliga utbredningsområde varken minskar eller sannolikt kommer att minska inom en överskådlig framtid, och
- det finns, och sannolikt kommer att fortsätta att finnas, en tillräckligt stor livsmiljö för att artens populationer ska bibehållas på lång sikt.

Bedömningen av bevarandestatus inkluderar inte endast ett element av diagnos baserad på aktuella förhållanden, utan även en prognos (för överskådlig framtid) baserad på olika påverkansfaktorer, till exempel specifika eller generella hot, positiva eller negativa effekter på medellång till lång sikt etc. Det räcker inte att arten är livskraftig, utan en livskraftig del av dess naturliga livsmiljöer. Livskraften måste alltså förstås i relation till den roll som arten spelar i det ekosystem som den är en del av, inte endast genom att analysera en arts livskraft, isolerat. Av kommissionens vägledning framgår att det faktum att en livsmiljö eller art inte är hotad, det vill säga inte utsatt för någon direkt utdöenderisk, inte nödvändigtvis behöver innebära att det har en gynnsam bevarandestatus. Eftersom direktivets målsättning definieras positivt, som en gynnsam situation som ska nås och upprätthållas, är medlemsstaterna skyldiga att vidta åtgärder som går utöver att endast undvika utdöende.

Cinnoberbaggen är som angivs ovan en art som betecknas med N i bilaga 1 till AF.

Cinnoberbaggen har rödlistekategori starkt hotad (EN - endangered). Den finns upptagen i bilaga 2 (arter för vilka särskilda skyddsområden ska pekas ut) och i bilaga 4 (arter vilka kräver strikt skydd under hela sin livscykel) till art- och habitatdirektivet. Därutöver omfattas cinnoberbaggen av Bernkonventionen (Konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö, Bern 1979; SÖ 1983:30).

Tidigare var cinnoberbaggen utbredd från Blekinge norrut till Jämtland. Efter år 2000 finns fynd endast i Uppland och södra Gästrikland. I hela Skandinavien är Uppsala län det område med flest fynd av cinnoberbagge, vilket gör att cinnoberbaggen och dess nuvarande livsmiljöer är ett ansvar för Uppsala kommun och Länsstyrelsen i Uppsala län. Därför fridlystes den i Uppsala län redan 1944, och är utsedd till Upplands landskapsinsekt. Den är även en så kallad ansvarsart i Uppsala län. (Rapport 2015 Länsstyrelsen i Uppsala län).

Enligt en undersökning gjord av Ekologigruppen (Spridningsanalys för cinnoberbagge centrala Uppsala 2023, se bilaga 1) finns en stor del av Sveriges och även EU:s cinnoberbaggepopulation i Uppsala kommun, vilket i sig innebär ett ansvar för dess fortlevnad. I nämnda spridningsanalys framgår att de ur spridningssynpunkt viktigaste miljöerna finns i Uppsala - den största gruppen sammanhängande livsmiljöer.

Cinnoberbaggen har således på nationell nivå dålig bevarandestatus. Länsstyrelsen bedömer att detsamma gäller för den lokala populationen i Uppsala län.

Cinnoberbaggen är beroende av ständig tillgång på lämpliga substrat, nydöda träd. Cinnoberbaggen lever och verkar i nätverk och är beroende av att kunna sprida sig mellan olika habitat (livsmiljö). Förstörs ett habitat påverkas de andra habitaterna genom att möjligheten till spridning minskar och risken för utdöende av cinnoberbaggepopulationen ökar.

Aktuell exploatering

Hammarparken är idag en skogspark som kännetecknas av skogsklädda sluttningar som lutar starkt ned mot Ekebydalen. Skogen innehåller bl a 200-årig tall och lövträden asp, sälg, skogsalm och 11 andra sorters lövträd.

Skogsparken innehåller ett stort antal (minst 52) s k naturvårdsarter, olika skyddsvärda fridlysta och rödlistade arter. Förutom den starkt skyddade cinnoberbaggen hyser området också åkergroda samt vanlig padda, vanlig groda och mindre vattensalamander. Dessutom har 7 olika fladdermusarter rapporterats till Artportalen varav två (nordfladdermus och brunlångöra) är rödlistade.

Ekologigruppen (2023) anger att området bedöms ha ett högt artvärde och påtagligt biotopvärde. Äldre solbelyst tall och asp. Bärande buskar. Flerskiktning, hållar och blockighet. Dominerande naturtyp är Taiga. Högsta artskyddsklass.

Hela området har sedan 2020 högt naturvärde, klass 2, d v s den näst högsta. Uppvärdering har skett över tid då många nya arter har rapporterats till Artportalen och noterats i kommunens egen databas¹.

I sin Skötselplan för förstärkningsområden i och kring Uppsala stad 2024 har Upplandsstiftelsen efter sin inventering av Hammarparken, (exploateringsområde 972) klassat denna som 2.

Klass 2 omfattar skogsbestånd som i nuläget är tämligen bra miljö för cinnoberbagge. Arten kan vara noterad eller ej från området. Lokalen har stor potential att varaktigt hysa cinnoberbagge inom 10 år, under förutsättning att biotopen inte försämras.

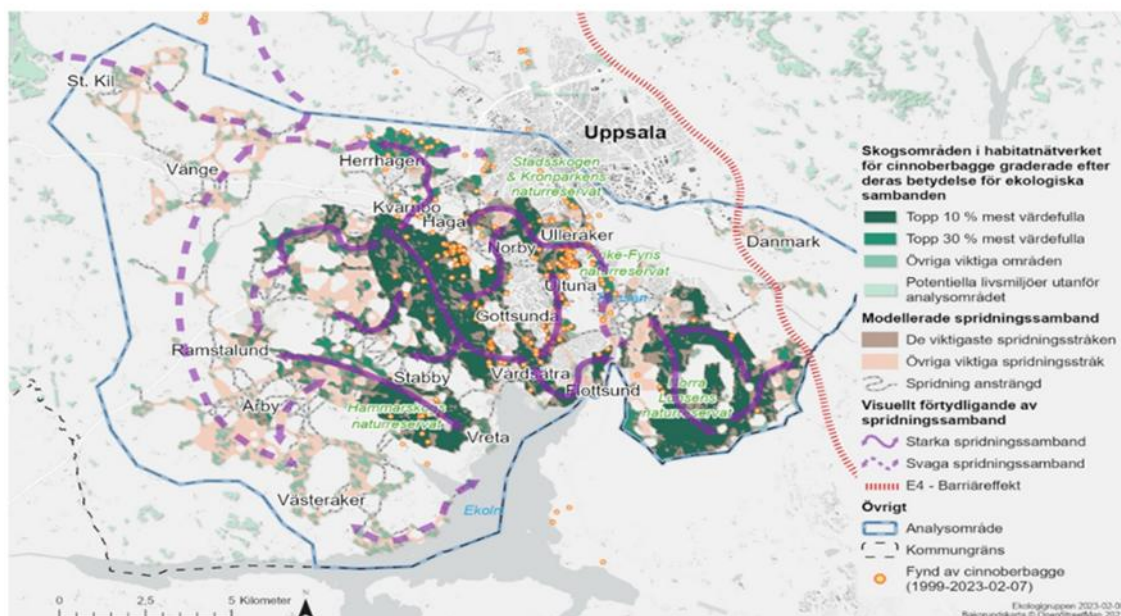
Uppsala kommun avser att exploatera flera platser i Uppsala, med hänvisning till (tidigare) ökande befolkningsprognos. Många exploateringsplaner krockar med de

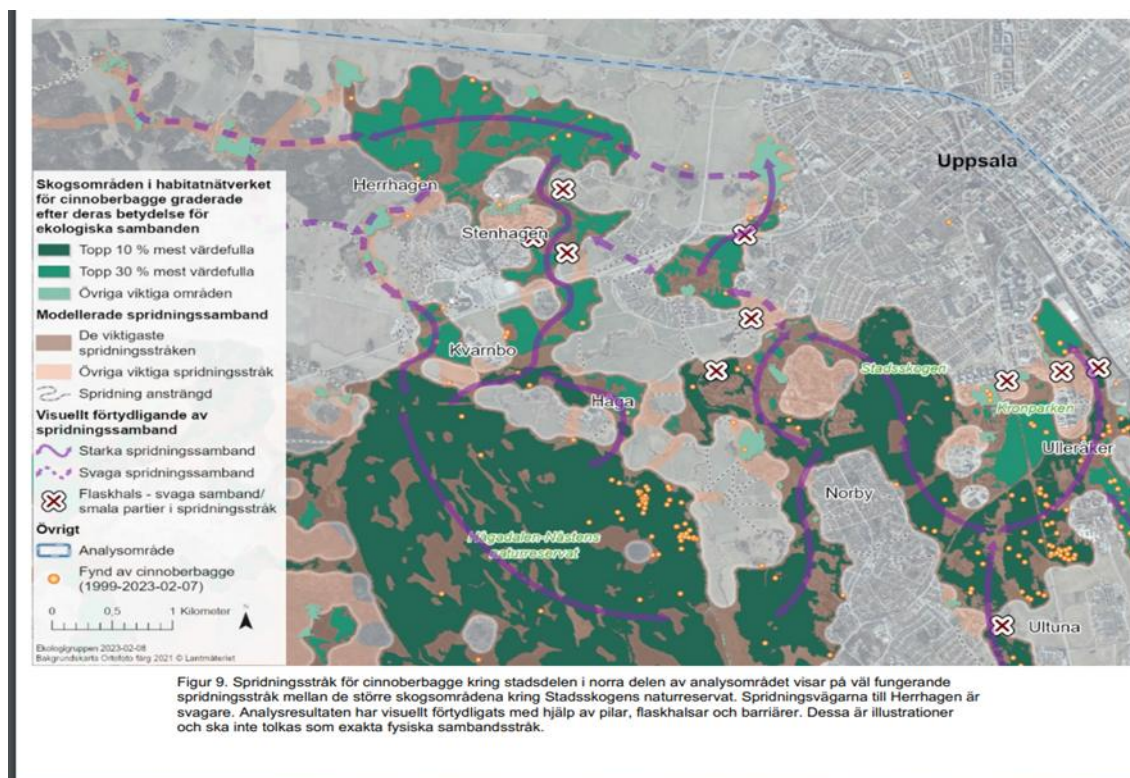
¹ Ekodatabasen Uppsala 2025

I syfte att möjliggöra expansion har kommunen låtit göra undersökningar, i form av simuleringar, om huruvida man kan skapa nya lämpliga habitat på andra platser än de nuvarande. Dessa undersökningar är av teoretisk experimentell natur och har utgått från att om man ökar mängden asp i andra skogar, s.k. förstärkningsområden, runt om i Uppsala kommun skulle dessa på sikt kunna bli nya lämpliga habitat för cinnoberbagge. Undersökningarna uppges visa att man teoretiskt skulle kunna öka mängden lövväd på nya platser men visar inte att detta innebär fler eller nya cinnoberbaggehabitat.

Kontinuerlig ekologisk funktion för cinnoberbaggen kan inte garanteras och bevarandestatus riskerar att försämrats i och med det överklagade beslutet.

Spridningsanalys för cinnoberbagge, centrala Uppsala
2023-06-30
Slutversion





Kommunen anger att med skyddsåtgärder, (faunadepåer) påverkas inte livsmiljön för cinnoberbagge i Hammarparken av föreslagna byggplaner. Inte heller påverkas funktionen som spridningsstråk. Föreningen hävdar dock att antagandet saknar grund, vilket framgår av nedanstående fakta.

Livsmiljön för cinnoberbagge i Hammarparken är idag 4,87 hektar. De planerade byggnationerna kommer att ta 2,20 hektar av denna i anspråk. Därmed minskas livsmiljön för cinnoberbagge till 2,67 ha. Detta innebär en minskning till endast 50 % av nuvarande livsmiljö. Områden av denna storlek är inte tillräckligt stora för att hysa cinnoberbagge på längre sikt, runt 5 ha anges vara ett villkor för att livsmiljön ska utgöra en sk värdekärna, dvs en varaktig livsmiljö. (Ekologigruppens spridningsanalys sid 11). De 2,6 ha som skulle återstå efter exploateringen innebär att förutsättningar saknas för Hammarparkens fortsatta roll som viktigt (topp 10 procent) spridningsområde för Uppsalas cinnoberbaggepopulation.

Att det idag redan smala men viktiga spridningsstråket för cinnoberbagge halveras med planerad byggnation innebär att dess nuvarande roll för cinnoberbaggens spridning går förlorad.

Försiktighetsåtgärder

De försiktighetsåtgärder och förstärkningsåtgärder som anges i beslutet är utformade på grundval av förenklade teoretiska modeller som måste utvärderas innan de kan användas som grund för godkännande av avverkning av träd i cinnoberbaggehabitat.

Länsstyrelsen ställer upp nio punkter med försiktighetsåtgärder i sitt beslut.

Av dessa är det enbart punkt nr 4 om avverkningsförbud inom objekt D som uppfyller kriterierna för att vara en försiktighetsåtgärd. Övriga punkter kan inte tas till intäkt för att artskyddsförordningens förbud inte utlöses. Länsstyrelsen bortser från att det krävs dispens för de åtgärder (förutom punkt 4) som betecknas som försiktighetsåtgärder, t ex krävs det dispens för avverkning av lämpliga cinnoberbaggesubstrat och för flytt av dessa även om flytten sker inom detaljplaneområdet. (punkt 1 och 2), vilket för övrigt inte heller är ett absolut krav från Länsstyrelsen.

Nedan följer föreningens kommentarer för övriga s k skyddsåtgärder.

Punkt 3:

"Alla avvercade träd med diameter över 15 cm i brösthöjd av trädslagen asp. sälj och skogsalm ska placeras i faunadepåer. Faunadepåerna ska i första hand placeras inom aktuellt planområde, detaljplan för Hammarparken PBN 2015-00141."

Föreningen genomförde i september/oktober 2024 en trädinventering i det område som ska bebyggas i Hammarparken (bilaga 2). Totalt hittades då 533 träd med diameter över 10 cm som riskerar avverkning om byggplanerna genomförs. 84 av träden uppfyller Länsstyrelsen kriterier i punkt 3 ovan. Alla dessa avvercade träd samt substraten för cinnoberbagge, (ännu oklart hur många) kommer näppeligen att få plats i faunadepåer i de skogspartier som sparas inom detaljplanen.

Försiktighetsåtgärden kompliceras ytterligare av att Länsstyrelsen tidigare givit dispens för uppgrävning och flytt av alla blåsippsplantor inom detaljplanenområdet, från områden som ska bebyggas till de områden som ska sparas, (Lst dnr 522-7740-2021). Eftersom det är frågan om hundratals- kanske tusentals- blåsippsplantor i mattliknande utbredning som ska flyttas så kommer de att konkurrera med de planerade faunadepåerna.

I ett yttrande från Entomologiska föreningen i Uppsala som berör cinnoberbaggen i Hammarparken 2022 (bilaga 3) framkommer att det är "tveksamt om artificiellt skapat vedsubstrat kan fungera som en utbytbar åtgärd för cinnoberbaggen. Ofta krävs död ved av en speciell nedbrytningsfas och fuktighet som skapas i naturen kontinuerligt när träd dör och faller i omgångar." Vidare framförs följande i nämnda yttrande: "Minskar antal områden med lämpligt habitat för arten i landskapet ökar risken för utdöende dramatiskt. Just fragmentering av lämpliga biotoper (livsmiljöer) är en av de största orsakerna till att arter slutligen försvinner". Att veddepåer av kommunen och Länsstyrelsen anses vara en försiktighetsåtgärd framgår i punkterna 1 och 2 som ställer krav på att avvercade träd ska hållas kvar inom detaljplaneområdet.

Punkt 5:

"Avverkad asp ska ersättas med nyplanterad inhemsk asp *Populus tremula* i samma omfattning inom planområdet. Hybridasp får inte användas. Ersättande plantering ska ske inom ett år från avverkning."

Föreningens kommentar. Totalt 90 aspar riskerar avverkning om byggplanerna genomförs enligt föreningens trädinventering 2024. Enligt föreningen är det högst oklart var 90 nya aspar ska kunna planteras inom planområdet.

Pulkabacken inom detaljplanen passar inte att plantera träd i, om man vill bevara den för sitt syfte, eftersom det åks pulka nedför tre av sidorna av toppen, (den fjärde sidan består av skog). Pulkabacken anses enligt kulturmiljöutredningen ha ett värde i nuvarande skick.

Det finns en mindre gräsmatta vid lekplatsen som absolut inte rymmer 90 aspar. Under gräsmattan härbärgeras dessutom diverse spill- och dagvattenrör som gör det olämpligt att plantera träd där, (Bjerking dagvattenutredning Eriksberg 14-februari-2019 sid 8). Bilaga 4

Gräsmattan används idag av förskolebarnen i området för lek samt av de större barnen som plats för spontanidrott (fotboll, frisbeekastning etc) eftersom det är det enda plana området i Hammarparken, (som f.ö. består av starkt sluttande skogspartier). Behovet att ha kvar gräsmattan kommer dessutom öka rejält om byggplanen på ytterligare en förskola (72 barn) genomförs.

Återstår gör därmed en mindre remsa av Ekebydalen om c.a 0,6 ha som ingår i detaljplanen (norr om Eriksbergsvägen, se karta 1 och 2, i bilaga 2 till Länsstyrelsens beslut). 90 aspar rymms inte heller i den delen (som dessutom ska rymma en grodbarriär).

Det kan tilläggas att enbart likåldrig asp i planterade bestånd inte kan förväntas utgöra ett kommande cinnoberhabitat. Sådana habitat karaktäriseras av äldre naturskog med blandning av barr- och lövträd. Aspen måste växa i olikåldrig blandskogsmiljö med kontinuerlig tillförsel av naturligt död ved för att vara attraktiv för cinnoberbaggen, som för övrigt även nyttjar andra trädslag, t ex alm. sälg, skogsalm, tall.

Punkt 9:

"Ianspråktaga bebyggelseytor ska ersättas inom ramen för kommunens övergripande arbete med förstärkningsåtgärder för cinnoberbagge. Avverkad volym lövved inom det aktuella planområdet ska dokumenteras, redovisas och följas upp under detta arbete."

Länsstyrelsen bortser här från att Hammarparken idag är en sårbar spridningslänk och att denna funktion inte kan kompenseras för genom förstärkningsåtgärder på annan plats. Kompensationsåtgärderna som föreslås är dessutom av experimentell karaktär, baserade på teoretisk modell med förenklade antaganden om kvalitetskrav på habitat och inte utvärderade. Volym lövved kan inte användas som bevis för att det finns ett cinnoberbaggehabitat.

Se vidare under rubriken *Förstärkningsområden* nedan.

Övriga oklarheter/felaktigheter i försiktighetsåtgärderna

Gång och cykelvägen (gc väg) får en ny sträckning inom Hammarparken enligt plankartan i kommunens detaljplanehandling och blir på denna karta 8 m bred genom hela detaljplanen mot dagens bredd om knappt 2,5 m.

I Länsstyrelsens beslut har kommunen dock angivit att bredden minskats till 4 m.

På Länsstyrelsen förfrågan till kommunen har uppgivits hur många träd som avverkas på gc vägens sträckning (se karta 2 i bilaga 2 i Länsstyrelsens beslut). Det är dock bara halva delen av cykelbanans sträckning som finns med på denna karta. På karta 1 i samma bilaga, liksom på plankartan, fortsätter breddningen av gc vägen fram till plangränsen. Det innebär att fler träd än vad som uppgivits till Länsstyrelsen riskerar att avverkas längs gc vägen.

Det innebär också att ett av de områden som ska sparas för lämpliga framtida substrat för cinnoberbagge, område C på karta 3 bilaga 2, riskerar att påverkas av den breddade gc vägen. Område C innehåller asp, sälg och skogsalm².

Avslutande gällande kompensande försiktighetsåtgärder vill föreningen understryka att det inte är visat i någon litteratur att veddepåer skulle kunna bidra till att skapa varaktiga cinnoberbaggehabitat. Cinnoberbaggen lever där det finns kontinuerlig tillgång på naturligt skapad död ved.

Om nyplantering av asp i Hammarparken skulle kunna genomföras (som ersättning för den asp som avverkas) inom detaljplanen tar det många år innan dessa vuxit upp och kan generera död ved. Det ska observeras att cinnoberbaggens naturliga habitat utgörs av äldre olikåldrig naturskog med grova träd och blandning av löv- och barrträd med kontinuerlig tillgång på naturligt skapad död ved på platsen.

Faktum är att det inte finns några tidigare exempel på lyckade förstärkta befintliga cinnoberhabitat i Sverige, och än mindre på stympade dylika.

De försiktighetsåtgärder och förstärkningsåtgärder som anges i beslutet är utformade på grundval av förenklade teoretiska modeller som måste utvärderas innan de kan användas som grund för godkännande av avverkning av träd i cinnoberbaggehabitat.

Förstärkningsområden

Hammarparken är en viktig spridningskorridor för cinnoberbagge som är sårbar på sin ringa storlek (tillhör de 10% viktigaste områdena). Detta innebär att ingen minskning av dess nuvarande yta kan accepteras och compensation för denna funktion kan inte åstadkommas på annan plats.

² Ekologigruppen Inventering och artskyddsutredning Cinnoberbagge, Hammarparken i Eriksberg, Uppsala kommun 2020, sid 11.

Uppsala kommun har uppdragit åt konsulter att utröna huruvida det teoretiskt finns något sätt att skapa lämpliga habitat för cinnoberbagge på nya ställen inom Uppsalapopulationens utbredning, för att möjliggöra byggande i planerade detaljplaner som innehåller befintliga cinnoberbaggehabitat, utan att riskera cinnoberbaggens överlevnad. Frågan är om mängden lövved (främst asp) kan ökas i andra befintliga skogar och åstadkomma cinnoberhabitat?

Calluna som gjorde de första simuleringarna av förstärkningsområden (Populationsmodellering av cinnoberbagge 2023) kom fram till att det med riktad skogsskötsel går att öka mängden lövved (främst asp) i de skogsområden som Uppsala kommun föreslagit för restaurering, men det tar minst 20–30 år. Calluna poängterar att en utvärdering av resultaten i förstärkningsområdena är av största vikt, innan exploatering påbörjas. Det måste visas att mängden lövved har ökat och att har cinnoberbaggen verkligen flyttat dit och kan överleva där i livskraftig population.

Kommunen skriver då också själv på sin hemsida (Pressmeddelande 2023-11-15): "rapporten (Callunas, *föreningens anmärkning*) betonar dock vikten att få det bekräftat att åtgärderna får den positiva effekt man förväntar sig innan planerade bostadsområden kan byggas".

Vidare har Upplandsstiftelsen fått i uppdrag, av Uppsala kommun, att ta fram en skötselplan för att gynna cinnoberbagge i utpekade förstärkningsytor inom den lokala populationens utbredningsområde i och kring Uppsala stad. Bedömning och klassificering av såväl exploateringsytor som förstärkningsytor har gjorts. En skötselplan har framtagits som anger vilken skötsel som är lämpligast för varje förstärkningsyta.

Uppgift om när uppföljning och utvärdering/ar av skötsel ska ske saknas.

"Skötselplanen är ett levande dokument och kan komma att justeras i samband med uppföljning och utvärdering av skötselåtgärdernas effekter. En plan för hur uppföljning ska ske kommer att tas fram av kommunen i samarbete med sakkunnig person." (Cinnoberbagge, Skötselplan för förstärkningsytor i och kring Uppsala stad 2024-06-28 samt 2024-10-04).

I föreliggande ärende används resultaten från företaget Field Sweden som på uppdrag av Uppsala kommun genomfört ett projekt "Uppsala aspved 2024". Till kommunens ansökan till Länsstyrelsen har bifogats ett kortfattat PM om detta projekt³

I denna teoretiska simulering får man liknande resultat som i Callunas simulering ovan.

Volymen asp i förstärkningsytorna, (i hela Uppsala) år 2024 mäts till ca 14 553 m³sk (ca 78 m³sk/ha) och vid simulering ökar denna volym med i snitt 441 m³sk / år till 26 019 m³sk (ca 140 m³sk/ha) fram till år 2050. Dock nämns i detta projekt inget alls om behovet av uppföljning av resultaten innan exploatering av detaljplaner påbörjas.

Men det påpekas ändå att "det vid prognostisering över en relativt lång tidsperiod som i detta projekt finns alltid en risk för avvikelse i relation till faktiskt utfall. Exempel på

³ Volym aspved i exploateringsytor och förstärkningsytor för cinnoberbagge, Uppsala kommun 2024-10-02.

sådant som kan påverka faktiskt utfall är dels indata som aldrig kan återge den komplexa skogsverkligheten till fullo, dels beroende på mänsklig påverkan vid åtgärder, föryngring av asp, bete från vilda djur, insektsangrepp med mera”.

Idag har både kommunen och Länsstyrelsen glidit iväg från behovet av utvärdering av resultaten till att endast den teoretiskt utlovade ökande mängden lövved i förstärkningsområden nu är det gällande kriteriet för att godkänna avverkning av träd i detaljplaner som innehåller cinnoberbaggehabitat.

I Bilaga 1 till Field Swedens PM framkommer att förstärkningsområde 905 är dedikerat för Hammarparken. Detta föreslagna område är endast 0,18 hektar stort och ligger ca 750 meter bort.

Att bygga upp förstärkningsområden på större avstånd från befintligt habitat och med ofullständiga kunskaper om alla de kvalitetskriterier som kännetecknar ett varaktigt cinnoberbaggehabitat är enligt föreningen mer en experimentell verksamhet som görs utifrån förenklade antaganden.

Fokusering på asp och lövträd som förstärkningsåtgärd speglar inte de många samspelande faktorer som behövs för att utgöra ett varaktigt cinnoberbaggehabitat.

De teoretiska beräkningarna i de konsultrapporter kommunen beställt och fått, som uppskattas kunna ge ett gott resultat, saknar värde. Förhoppningar om framgång har inget värde innan de kunnat utvärderas.

Grundförutsättningen för att redan nu kunna flytta cinnoberbaggar från nuvarande habitat och förstöra desamma saknas därmed.

Arbetet från företaget Field Sweden, som endast handlar om att simulera ökning av mängden lövved i utpekade förstärkningsområden, kan inte tillmätas någon betydelse i detta sammanhang då det inte finns någon enkel korrelation mellan mängden lövträved och cinnoberbagge utan kontroll av övriga kvalitetskriterier för cinnoberbaggehabitat, vilka för övrigt inte ens är fullständigt kända.

Ovanstående citat från företaget, - “indata kan aldrig återge den komplexa skogsverkligheten” - visar att konsulten är väl medveten om begränsningarna i sin undersökning och varnar för de övertolkningar som både kommun och länsstyrelse sedan gör.

Denna rapport borde inte alls ha använts i detta sammanhang. Kommun och länsstyrelse använder rapporten på ett vilseledande sätt.

Cinnoberbaggens flygförmåga är inte till fullo utforskad. Uppskattningar av flygförmågan utifrån svenska förhållanden är 100–200 meter ⁴.

⁴ Ekologigruppen Inventering och artskyddsutredning Cinnoberbagge, Hammarparken i Eriksberg, Uppsala kommun 2020, sid 11.

Cinnoberbagge flyger i skog, inte över höga byggnader såsom de nya 10 planerade 4–6 våningshusen i Hammarparken och inte heller över de redan befintliga byggnaderna.

Eftersom det lilla förstärkningsområdet 905, (som Field anger som förstärkningsområde för Hammarparken) inte ligger i direkt anslutning till Hammarparken, utan 750 meter bort, är förstärkningsområdet irrelevant i sammanhanget. Hur skulle ett minimalt område på annan plats kunna ersätta ett fungerande habitat som redan idag på sin storlek är ett sårbart spridningsområde och motivera det med oprövade "förstärkningsåtgärder". Det är provocerande ologiskt och det krävs inte några djupare kunskaper för att förstå att hela resonemanget är orimligt. Hela denna hantering är ägnad att vilseleda.

Att Länsstyrelsen okritiskt accepterar kommunens misstolkningar av föreliggande konsultrapport är enligt föreningen ett allvarligt misstag och oförenligt med rollen som självständig expertmyndighet med tillsynsansvar.

Vad gäller tidsperspektivet, substrattillgången och vad som i övrigt karaktäriserar en livsmiljö där cinnoberbaggen trivs vill föreningen här framhålla följande fakta.

De skogsområden där cinnoberbaggen återfinns naturligt är gamla med kontinuerlig tillgång till grova lågor med nydöda träd från det egna området. För cinnoberbaggen utgörs ett fortplantningsområde och viloplatser främst av nyligen döda grova gamla aspar, tallar, ädellövträd samt vissa andra lövträdsarter⁵

Asp, som är det trädslag som ofta förknippas med fynd av cinnoberbagge kan t ex bli 150 år innan den dör. Veddepåer som forslats dit från annan plats föreslås fyllas på med några års mellanrum i avvaktan på att skogen åldras men det är ännu inte känt om ett sådant förfarande kan bidra till att utveckla naturliga och varaktiga habitat.

Länsstyrelsens beslut i avgörande delar således från en hypotes som det kommer ta decennier att pröva. Även de 20–30 år som beräknas som leveranstid i ovan citerad rapport, (Calluna 2023) är för kort för att säkerställa ett långsiktigt bevarande av arten med tillgång på naturligt på platsen bildade substrat.

Cinnoberbaggen ställer mycket specifika krav på sin föda och ett habitat tycks formas genom ett intrikat samspel i en fleråldrig äldre skog med kontinuerlig tillgång på död ved skapad naturligt på platsen under specifika förhållanden vad gäller solljus, fuktighet, barktjocklek och vedsubstratets tjocklek samt närvaro av vissa svampar se bilaga 5 Goczał et al Polish Journal of Ecology, 65(1):158-165, 2017.

En annan polsk studie, se bilaga 6 Belcik et al (2019) 28:3851-3871 visar att skogsområden som inte utgörs av gamla naturskogar inte passar som habitat för cinnoberbaggen. Studien bygger på att skogsområden i västra Polen som tidigare varit brukade, ännu efter 70 år av fritt växande och tillgång på död ved inte utgjorde något habitat för cinnoberbagge.

⁵ Ekologigruppen, Spridningsanalys, 2023 sid 9

Nu fungerande gamla habitat och spridningssamband i Uppsala är extra värdefulla då de utgör några av de sista resterna i Sverige. Att behandla en ansvarsart som redan har dålig bevarandestatus och som är under försämring, genom att störa nu fungerande habitat innan man vet om man lyckas med förstärkningsarbetena på annat håll, är inte bara betänkligt, det är häpnadsväckande.

I överväganden mellan motstående intressen krävs en hög sannolikhet att lyckas med eventuella kompensationsåtgärder för arter med dålig bevarandestatus. Cinnoberbaggen är idag som nämnts starkt hotad och betecknad med N på rödlistan.

Förhoppningar om framtida tillväxt av lövträd räcker inte som bevis för förstärkningsåtgärdernas effekt och kan enligt föreningens mening inte ligga till grund för godkännande av avverkning av träd i cinnoberbaggehabitat.

Föreningens kritik vad gäller Länsstyrelsens övervägningar och beslut angående cinnoberbaggen kan sammanfattas:

Hammarparken är en smal och därför sårbar men viktig spridningslänk för cinnoberbagge - tillhör de topp 10% mest viktiga områdena i Uppsala.

Nuvarande yta på 4,87 ha kommer att minska till 2,67 ha vilket alltså är mindre än vad som brukar anses vara den absolut lägsta gränsen för ett beständigt habitat. Enligt Ekologigruppen betraktas 5 ha som nödvändigt.

Att lita till veddepåer på en kraftigt minskad och förändrad habitatsyta finns det heller inget fog för. Cinnoberbaggen behöver sitt habitat av gammal olikåldrig skog med grova träd, blandskog av löv och barr med kontinuerlig tillgång på naturligt död ved som skapas på platsen. Veddepåer har inte visats kunna skapa varaktiga habitat och kan inte accepteras som en försiktighetsåtgärd som befriar exploatören från att behöva söka dispens.

Därmed går det inte att hävda att Hammarparkens viktiga spridningslänk kommer att kunna bevaras när så mycket av nuvarande yta exploateras. Att söka ersätta en förlorad spridningslänk med ett förstärkningsområde på en plats som inte har med spridningslänken att göra är inte relevant i detta ärende. Frågan om förstärkning är dessutom experimentell och inte utvärderad varför den inte kan tillmätas någon betydelse även om ett förstärkningsområde skulle ligga i direkt anslutning till Hammarparkens cinnoberbaggehabitat.

Eftersom cinnoberbaggen i Uppsala hör till den sista stora populationen i Sverige (sedan år 2000 har endast fynd från Uppsala och södra Gästrikland gjorts) och med tanke på att det inte finns någon utvärderad metod för flytt av baggar till nya sk förstärkningsområden som inte är utvärderade menar föreningen att förhandsbesked angående cinnoberbaggen bör inhämtas hos EU-domstolen. Vägledande domar saknas i landet då motsvarande "förstärkningsåtgärder" inte är tidigare provade.

Helhetsbedömning av naturvärden och skyddade arter saknas

- Av kommunens behovsbedömning under detaljplanearbetet för den aktuella detaljplanen framgår att flera av de faktorer som i miljöbalken, miljöbedömningsförordningen och SMB-direktivet ställs upp som avgörande för när en detaljplan ska anses medföra betydande miljöpåverkan omfattas av planen. Alla dessa omständigheter talar för att en strategisk miljöbedömning inkluderande en miljökonsekvensbedömning i enlighet med 6 kap 9 och 11 §§ MB borde ha gjorts. Till detta kommer flera omständigheter som kommunen inte redovisat, men som starkt talar för att detaljplanen medger en sådan exploatering som medför betydande miljöpåverkan såsom förekomst av ett flertal fridlysta arter för vilka, förutom cinnoberbaggen som nu anmälts till ett 12:6 samråd, artskyddsdispens enligt 14 § AF borde ha sökts. Att så inte skett är en allvarlig formell brist.
- En gammal och icke uppdaterad naturvärdesinventering (NVI) för Hammarparken används i kommunens 12:6 ansökan om samråd

Kommunen använder sig av en äldre NVI, (Calluna 2015) trots att man bilägger nyare inventering (Ekologigruppen 2020) i sin ansökan. I den förra anges att endast ett mindre område i Hammarparken klassas med högt naturvärde, naturvärdesklass 2. I den senare anges att naturvärdesklass 2 då omfattar fler områden i Hammarparken.

Detsamma nämns i kommunens Planhandling för detaljplanen (sid 16).

Ekologigruppen anger 2024 att hela Hammarparken sedan 2020 omfattas av naturvärdesklass 2, d v s högt naturvärde vilket är den näst högsta. (Ekodatabasen Uppsala 2024).

Länsstyrelsen utgår i det överklagade beslutet okritiskt från kommunens skrivning om naturvärdesklass i ansökningshandlingen och refererar till denna i sitt beslut, trots att Länsstyrelsen av föreningen uppmärksamats på de nyare förhållandena, (senast vid möte 2025-02-24), och då sagt sig redan känna till detta.

- Groddjur

Hammarparken har minst 1000 groddjur sina vintervisten. Åtminstone en del av dessa har dessutom sitt födosöksområde sommartid där idag.

Siffran bygger på de räddningsinsatser som föreningen utför varje vår vid Eriksbergsvägen under den tid groddjuren migrerar från Hammarparken till sitt lekvattnet i Ekebydalen, i syfte att djuren inte ska trafikdödas. (Se bilaga nr 7).

Vanlig padda, vanlig groda, åkergroda samt mindre vattensalamander är de arter som noterats.

Antalet åkergrodor som dokumenterats i föreningens räddningsaktiviteter är troligen underskattat då artbestämningen är svår under de omständigheter som

råder under grodräddningsaktiviteterna. (fler åkergrodor döljer sig troligen i kolumnen för vanlig groda).

Tidigare professionell inventering (Ekologigruppen 2017), om än ofullständig p g a störning, har funnit samtliga arter och vid inspelning från dammarna (Bo Söderström⁶ 2024 och 2025) har åkergroda dokumenterats.

Eftersom exploatering av Hammarparken planeras ske har kommunen och Länsstyrelsen beslutat om försiktighetsåtgärder som innebär att en permanent barriär ska byggas i Ekebydalen för att förhindra att groddjuren tar sig tillbaka till sina livsmiljöer, d v s tvingas bo kvar i Ekebydalen året runt i fortsättningen. (Lst beslut dnr 9469–2020).

Groddjurens livsmiljö i Hammarparken omfattar idag 4,87 hektar. I Ekebydalen, bakom barriären, blir livsmiljön ca 2,44 hektar stor, (som dessutom delas i två delar av en befintlig högt trafikerad cykelväg). Eftersom en välbehövlig ny dagvattendamm, vars storlek föreningen uppskattar till ca 0,8 hektar, ska anläggas i samma område så minskas därmed groddjurens livsmiljö ytterligare, till ca 1,64 hektar.

Området i Ekebydalen består idag av en platt gräsbevuxen lerjordsyta. Plantering av träd och buskar och inrättandet av s k grodhotell planeras visserligen men någon utvärdering av hur, eller om detta kommer fungera finns inte inplanerad innan barriären tas i bruk. Länsstyrelsen har endast begärt att räkning av trafikdödade groddjur på Eriksbergsvägen ska göras före respektive året efter att barriären kommit på plats. En stor population fridlysta groddjur planeras alltså att tvångsförflyttas från en fungerande livsmiljö om 4,87 ha till en osäkert fungerande dito om 1,64 ha, dvs endast 33 % av den föregående.

Samtliga groddjur är fridlysta. Åkergrodan har ett särskilt starkt skydd i EU:s art- och habitatdirektiv i dess bilaga 4 och är fridlyst enligt 4a § AF. EU-domstolens slutsatser i de förenade målen C–473/19 och C–474/19 rörde bland annat förekomst av åkergroda. I förhandsavgörandet poängterades att fridlysningen av arter gäller oavsett bevarandestatus och att dispens krävdes vid avsiktlig störning samt vid habitatförlust.

Groddjur är beroende av stora sammanhängande områden med tre olika kvaliteter/funktioner, dvs sommarvisten, vintervisten (vilka ibland sammanfaller) och vattenområden för fortplantning. Om ett av dessa områden försvinner kan det leda till att en hel population försvinner.

Exploateringsplanerna i Hammarparken tar inte hänsyn till ovanstående och kommunen menar att det är tillåtet att flytta groddjuren genom att stänga in dem i Ekebydalen och erbjuda s k grodhotell. Därmed menar man sig kunna upprätthålla KEF (kontinuerlig ekologisk funktion).

⁶ Bo Söderström, docent i biologi, chefredaktör tidskriften Ambio, Kungliga Svenska Vetenskapsakademin

Även Länsstyrelsen bedömer att groddjurens KEF inte kommer att påverkas negativt trots att både nuvarande vintervisten och en stor del av deras födosöksområden påverkas. Detta är naturligtvis enligt föreningen en märklig bedömning för vilken det saknas grund.

Givetvis kan KEF inte garanteras vid planerad exploatering då utrymme för vintervisten och födosök minskas kraftigt både genom exploateringen av Hammarparken och genom att en del av Ekebydalen tas i anspråk för dagvattendamm. Groddjurens areal i nuvarande Hammarparken som används både för födosök och för vintervisten är redovisade ovan.

De grodhotell som ska erbjudas i Ekebydalen är oprövade i denna miljö. Till detta hör att groddjur migrerar i enlighet med inlärd mönster generation efter generation mellan sina lekvatten och övriga vistelsemiljöer.

För groddjuren har Länsstyrelsen den 6 maj 2021 efter ett 12:6 samråd förelagt kommunen s k försiktighetsåtgärder som de menar kan göras för att undvika att förbuden i artskyddsförordningen aktualiseras. Föreningen hävdar att dessa åtgärder i själva verket skadar djuren och begränsar deras livsmiljö på ett otillåtet sätt. Dessa åtgärder gör heller inte att dispensansökan kan undvikas såsom Länsstyrelsen tycks anse.

De s k försiktighetsåtgärderna gällande groddjur handlar om att försöka stänga in groddjuren i Ekebydalen genom en permanent barriär som ska uppföras så att den stänger av deras invanda vandringsleder till och från sina lekvatten. Groddjuren ska därmed tvingas flytta från Hammarparken där de har både vintervisten och födosöksområden. Att stänga av vandringsvägen för ett migrerande djur är något av det grymmaste man kan göra. En barriär som stänger av vandringsleder för en migrerande art tyder på stor okunskap om djurens beteende. (enligt yttrande av Per Ahlberg, professor i evolutionär organismbiologi se bilaga 8). Vandrigen är inprogrammerad och det finns inga förutsättningar att barriären kan få groddjuren att tänka om och bestämma sig för att acceptera att de är instängda i dalen.

Barriären är tänkt att uppföras under perioden september/oktober till mars då man tänker sig att djuren ännu inte påbörjat sin vandring tillbaka över Eriksbergsvägen förrän i september/oktober. Men faktum är att många djur återvänder till Hammarparken direkt efter att leken avslutats i dammarna redan i april/maj, eftersom födosöksområden och områden för vintervisten sammanfaller. Detta innebär att de inte kommer att kunna stängas in i Ekebydalen vid den tidpunkt som Länsstyrelsen förutsätter.

Länsstyrelsen har således utgått från antagandet att groddjuren uteslutande har sina födosöksområden i Ekebydalen och återvänder till Hammarparken sent på hösten.

Efter beslutet om nämnda s k försiktighetsåtgärder år 2021 har kommunen låtit WSP ta fram en grodrapport, (PM Grodåtgärder 2022-12-12 se bilaga 9), vari man avråder både från en permanent barriär i instängande syfte och från grodhotell i Ekebydalen. I rapporten framgår att det medför att ett bra övervintrings- och

födosoöksområde tas bort från groddjurspopulationerna i Ekebydalen. Även om övervintringsplatser skapas norr om Eriksbergsvägen är det inte säkert att tillgången på föda och fuktiga miljöer är tillräcklig. Hur det påverkar groddjurspopulationernas fortlevnad i området går inte att förutspå mer än att det generellt inte är bra för en population om levnadsutrymmet minskas. Den här lösningen förordas därför inte av rapportens författare.

Tillskapandet av grodhotell kommer således inte att ändra på djurens vandringsbeteende. Utvärderingsmetoden av barriärens effekt ska ske på ett sätt som i sig innebär ett brott mot artskyddsförordningen då Länsstyrelsen förelagt om uppföljning av barriärens effekt genom att räkna antalet överkörda groddjur på Eriksbergsvägen före respektive efter barriärbygget. Ett sådant förfarande skulle innebära ett avsiktligt dödande av fridlysta djur, förbjudet enligt 4a § AF.

Hela upplägget med den permanenta barriären är feltänkt och tyder enligt föreningen på okunskap om groddjurens levnadsförhållanden och livsvillkor. Med de kunskaper om djurens beteende som faktiskt finns kommer barriären att bidra till ett avsiktligt dödande.

Exploateringen av Hammarparken är i sig inte förenlig med artskyddsförordningen även med avseende på groddjur. Förekomst av åkergroda som har både vinter- och sommarvisten i Hammarparken gör saken till en unionsfråga.

- Fladdermöss

I Hammarparken finns sju arter fladdermöss, varav två rödlistade. Det finns även ett stort antal hålträd - enligt inventering av föreningen RES hösten 2024 37 stycken - och det finns block och bergsskrevor som skulle kunna vara intressanta som bohål. Den inventering av fladdermöss som gjordes 2017 var inte fullständig i enlighet med dagens praxis, skogen undersöktes endast vid ett tillfälle och med autobox under ett par timmar.

Vid Ecocoms undersökning 2017, noterades vare sig klippblock, skrevor, skravel eller hålträd och där uppgavs felaktigt att Hammarparken var en medelålders skog som låg långt ifrån vatten. Trots att Länsstyrelsen uppmärksammas på dessa felaktigheter och trots att de fått del av att undersökaren Johnny de Jong, nu ordförande för BatLife och forskningsledare på CBM (Centrum för biologisk mångfald) nu anser att undersökningen borde ha utförts noggrannare, väljer Länsstyrelsen att grunda sitt beslut om att tillsyn inte behöver göras och att ytterligare undersökningar inte krävs på det ofullständiga underlag som kommunen tillhandahållit och som undersökaren själv bedömt som otillräckligt.

Johnny de Jong skriver i ett brev till sekreteraren i föreningen Rädda Eriksbergs skogar den 19 september 2024 följande om den rapport han ansvarade för inom Ecocom år 2017 och som ingår i underlaget till detaljplaneärendet: "Numera har vi kommit till insikt om att man behöver göra mer för att kunna göra en rättvis bedömning. Jag stödjer därför helt era ambitioner att få till en utförligare inventering,". "I en överklagan bör det räcka med bevis för att kommunen inte gjort

tillräckligt och att deras exploatering sannolikt blir ett artskyddsbrott men det är ju klart att ert ärende blir starkare ju mer underlag ni har.” Föreningen fick vidare rådet att 1. identifiera hålträd (det har föreningen gjort, se trädinventeringen bilaga 2). 2. Undersöka hålträden efter spillning med endoskop och 3. sätta ut autoboxar för att identifiera läten.

Inom föreningen har man identifierat 37 hålträd (och det finns även klippskrevor/sprickbildningar och stenskravel) men man saknar resurser att klättra och undersöka innehållet i hålträden, likaså har man inte resurser att använda autoboxar.

Föreningen anser att det är kommunen/exploatören som ska utföra dessa kompletterande fladdermusundersökningar. För detta finns stöd i flera vägledande domar, där enbart fynd av flera fladdermusarter och hålträd var tillräckligt för att upphäva de aktuella detaljplanerna. Föreningen hänvisar här till Mark- och miljööverdomstolens domar i målen P 14414-21, P 15357-21, P 11895-24 samt P 4389-24 där domstolen i samtliga fall upphävde de aktuella detaljplanerna. I samtliga mål gällde att fynd av fladdermöss i kombination med hålträd enligt domstolen borde föranleda noggranna undersökningar. I fallet Hammarparken finns, förutom hålträd och bohålor, därtill klippskrevor/skravel som skulle kunna vara lämpliga för bon.

Föreningen är väl medveten om att det aktuella 12;6-samrådet enbart gäller arten cinnoberbagge, men detaljplanen för Hammarparken möjliggör en omfattande exploatering i ett område som hyser många andra skyddsvärda, fridlysta och rödlistade arter, av vilka föreningen särskilt vill framhålla groddjuren och fladdermössen.

Dag som ovan

Gunilla Högberg Björck

Bilagor:

1. Spridningsanalys Cinnoberbagge Uppsala 23-06-30
2. Trädinventering sep-okt 2024 i de områden som ska bebyggas enligt detaljplanen för Hammarparken 2024-11-10
3. Entomologiska föreningens överklagan avseende detaljplan Hammarparken
4. Bjerking dagvattenutredning 14-februari-2019
5. Goczal et al, Dead Wood complexity

6. Belcik et al (2019)
7. Groddjursräddning Hammarparken inkl. pulkabacken vid Eriksbergsvägen i Uppsala 2025
8. Expertutlåtande Per Ahlberg
9. WSP, PM Grodåtgärder Eriksbergsvägen 2022-12-12